

JESU CHRISTO

REGI SÆCULORUM, DICTATORI APOCALYPSEOS.

A ET T.

HYMNUS EX EJUSDEM SYNOPSI.

Confitemini Domino, quoniam bonus : quoniam in sœculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Domino : Quoniam in sœculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israhel : Quoniam in eternum misericordia ejus.

Gaudemus gaudiebo in Domino : et exultabo in Deo Iesu meo.

I. Apocalypsis Iesu Christi : Gratia vobis et Pax ab eo qui est, et qui venturus est.

Et a Iesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et principis regum terræ : qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Et fecit nos regnum, et sacerdotes Deo et Patri suo : ipsi gloria et imperium in sœcula sœculorum. Amen.

Ecce venit cum nubibus : et videbit cum omnis oculus, et qui eum pupugerit.

Et plangent se super eum omnes tribus terre : etiam. Amen.

Ego sum a et a, principium et finis, dicit Dominus Deus, qui est, et qui erat, et qui venturus est, omnipotens.

Ego Joannes frater vester, et particeps in tribulatione, et regno, et patientia in Christo Iesu, fui in insula que appellatur Patmos : propter verbum Dei et testimonium Iesu.

Vidi septem candelabra aurea, et in medio septem candelabrum aureum similem Filio hominis vestitum podere, et præcinctum ad mamilles zona aurea.

Et habebat in dextera sua stellas septem, et de ore ejus gladius ultra parte acutus exhibat : et facies ejus sicut sol lucet in virtute sua.

Et cum vidisse eum, cecidi ad pedes ejus tanquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens : Noli timere, ego sum primus et novissimus.

Et fui mortuus, et ecce sum vivens in sœcula sœculorum : et habeo claves mortis et inferni.

Scribi ergo quo vidisti, et que sunt, et quæ eponeret fieri post haec.

II. Angelo Ephesi Ecclesiæ scribe : Scio opera Iesu, et laborem, et patientiam.

Sed habeo adversum te, quod charitatem tuam primam reliquisti.

Memor esto itaque unde excederis, et age patientiam, et prima opera fac.

Vincenti dabo edere de ligno vita, quod est in paradiso Del mei.

Et Angelo Smyrnae scribe : Scio tribulationem tuam et paupertatem, sed dives es.

Habebitis tribulationem diebus decem : esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vita.

Et Angelo Pergami scribe : Scio ubi habitat, ubi sedes est Satana, et tenes nomen meum : sed habeo adversum te paucam, quia habes tenentes doctrinam Nicolaitarum.

Similiter punitentiam age : si quo minus, veniam tibi cito, et pugnabo cum illis in gladio mei.

Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicit Ecclesiæ : Vincenti dabo manna absconditum, et dabo illi calculum candidum; et in calculo monum scriptum quod nemo seit, nisi qui accipit.

Et Angelo Thyatiræ scribe : Novi opera tua novissima, plura priuibus.

Sed habeo adversum te panca, quia permittis mulierem Jezelab, que se dicit prophetæ, docere et seducere servos moos, forniciare et manducare de idolothys.

Ecce mittam eam in lectum, et qui moechantur eunam, in tribulatione maxima erunt : vobis autem dico : Id quod habetis, tenete donec veniam. Et qui vicerit, et custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super Gentes. Siue et ego accipi a Patre meo : et dabo illi stellam matutinam.

III. Et Angelo Sardis scribe : Habes nomen quod vivas, et mortuus es.

Esto vigilans et confirma cetera que moritura erant : non enim invenio opera tua plena coram Deo meo.

Alioquin veniam ad te tanquam fur : et nescies qua hora veniam ad te.

Qui vicerit, si vestietur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vita : et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram angelis ejus.

Et angelo Philadelphie scribe : Hæc dicit Sanctus et Verus, qui habet clavem David : Scio quid modicam habes virtutem.

Quoniam servasti verbum patientie meæ : et ego servabo te ab hora tentationis, que ventura est in orbem universum, tentare habitantes in terra.

Ecco venio cito : tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.

Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei : et foras non egredietur amplius, et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitatis Dei mel nowe Jerusalem, que descendit de celo, a Deo meo, et nomen meum novum.

Et angelo Laodiciae scribe : Hæc dicit Amen : Utinam frigidus essem, aut calidus : sed quia tepidis es, et nec frigidus, nec calidus, incipiam te emovere ex ore meo.

Qui dicas, Quod dives sum, et locupletatus, et nullus ego : et nescis quia tu es miser, et miserabilis, et pauper, et cœsus, et nudus ; suade tibi emere a me aurum ignitum.

Ego quos amo, arguo et castigo : emulare ergo, et punitentiam age.

Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo : sicut ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus.

Confiteantur Domino misericordia ejus : et misericordia ejus filii hominum.

IV. Ecce sedes positæ erat in celo ; et qui sedebat similis erat aspectu lapidis jaspidis et sardinis : et iris erat in circuitu sellis, similis visioni smaragdinæ.

Et in circuitu sedis vigilius quatuor seniores amicti vestibus albis et coronis aureis.

Et in conspectu sedis mare vitreum : et quantum animalia plena oculis ante et retro.

Animal primum simile leoni, secundum vitulæ, tertium homini, quartum aquilæ : singula habent senas alas, et requiem non habebant die nocte, dicens : Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus omnipotens.

Et vigilius quatuor seniores procidebant, et mitabant coronas suas ante thronum, dicens : Dignus es, Domine, accipere gloriam, et honorem, et virtutem, quia tu creasti omnia.

V. Et vidi in dextera sedantis supra thronum, librum scriptum intus et foris ; signatum sigillis septem.

Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum.

Et unus de senioribus dixit mihi : Ne fleveris ; ecco vici leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus.

Et ecce Agnus stantem, tanquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem : et venit, et accepit de dextera sedantis in throno liberum.

VI. Et cum aperuerisset librum, quatuor animalia et vigilius quatuor seniores cantabant canonicum novum, dicens :

Dignus es, Domine, accipere librum, et aperi signacula ejus : quoniam occisus es, et re-

demisti nos Deo in sanguine meo, ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione.

Et vidi, et audiui vocem angelorum maiorum in circuitu throni, et animalium et seniorum : et erat numerus eorum milia milium,

Dicentium vox magna : Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem,

Et cum aperuerisset Agnus sigillum primum, ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arum, et data est ei corona, et exiit vincens ut vincere.

Cum secundum, exiit alijs equus refus, et qui sedebat super illum, datum est ei ut sumoret patrum, et datum est ei gladius magnus.

Cum tertium, ecce equus niger, et qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua.

Cum quartum, ecce equus pallidus, et qui sedebat super eum, nomen illi mors, et infernus sequatur eum.

Cum quintum, vidi subi altare animas intersectorum proper verbum Dei, clamantes : Usquecum, Domine, non vindicas sanguinem nostrum.

Et data sunt illis singulis stolas albae, et dictum est illis ut requiescerent adhuc tempus modicum, donec compleatetur conservi eorum, et fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut illi.

Cum sextum, ecce terra motus magnus factus est, et sol factus est niger tanquam saccus cilicinus, et luna tota facta est sicut sanguis.

Et stelle de celo occiderunt, et celum recessit sic ut liber involvitus : et reges, et principes, et divites, et fortis absconderunt se in speluncis, et in petris montium, dientes :

Cadite super nos, et absconde nos ab ira Agni ; qui enim poterit stare ?

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : in certitudine justorum et congregati.

Magna opera Domini : exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificientia opus ejus : et justitia ejus manet in seculum seculorum.

VII. Et vidi angelum ab ortu solis clamantem : Nolite nocere terra et mari, neque arboribus, quoadamque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

Et audiui numerum signatorum : centum quadraginta quatuor millia signati ex omni tribu filiorum Israel.

Post haec vidi turbam magnam, quam dimicare nemo poterat, et ex omnibus gentibus, et tribus, et populis, et linguis, stantes ante thronum, et in conspectu Agni, amicti stolis albis, et palme in manibus eorum.

Et dixit milii angelus : Illi sunt qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas, et dealbaverunt eas in sanguine Agni.

Ideo sunt auct^m omnia Dei, et servient ei die ac nocte in templo ejus : et qui sedet in throno, habebit super illos.

Quoniam Agnus qui in medio throni est, reget illos, et deducet eos ad vite fontes aquarum : et abserget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

VIII. Et cum aperisset sigillum septimum, factum est silentium in celo, quasi media hora.

Et vidi septem angelos stantes in conspectu Dei ; et date sunt illis septem tubae.

Et facta sunt tremula voces, et fulgura, et terra motus magnus.

Et primus angelus tuba cecinit, et facta est grande et ignis, mixta in sanguine, et missus est in terram, et tertia pars terra combusta est, et tercia pars arborum concremata est, et omne fenum viride combustus est.

Et secundus angelus cecinit, et tanquam mons magnum missus est in mare ; et facta est tertia pars mari sanguis, et tertia pars piscium et natum inferi.

Et tertius cecinit, et ecce stella ardens, cui nomen Absynthium, in tertiam partem fluminum, eamque verit in absynthium, indeque multi hominum mortui sunt.

Et quartus cecinit, et percussa est tertia pars solis, luna et stellarum.

Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Magnus Dominus et laudabilis nimis, qui dominatur terra, mari et omnibus abyssis : quoniam elevata est magnificentia tua super colos,

Et audiui vocem aquila volantis per medium colli : Ve, ve, ve habitationibus in terra !

IX. Et quintus cecinit, et stella cadens aperuit puteum abyssi, et exierunt locusta, ut crucifex eos, qui non habent sigillum Dei in frontibus.

In diebus illis querent homines mortem, et non inventent.

Locuste similes erant equis paratis in praelium, habebant facies hominum, coronas aureas in capite, capillos mulierum, dentes leonum, loricas ferreas, caudas scorpionum ; et super se regem abyssi, nomine Abaddon.

Et sextus cecinit, et soluti sunt quatuor angeli ligati in Euphrate, ut occiderent tertiam partem hominum.

Et numerus equestris exercitus, vices millies dena millia.

Et vidi equos, et equites qui habebant loricas ignes, hyacinthinas et sulphureas. Et capita eorum quasi capita leonum ; et de ore eorum procedit ignis, fumus et sulphur.

Misericordiam et iudicium cantabo tibi, Domine : Quoniam Dominus excelsus, terribilis rex magnus super omnem terram.

Qui fecit magnalia in Egypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari Rubro.

X. Et vidi alium angelum fortem, descendenteum de celo, amictum nube, et iris in capite ejus :

Et facies ejus era ut sol, et pedes ejus ta columnam ignis.

Et juravit per viventem in secula seculorum quia tempus non erit amplius.

Et dixit mihi : Accipe librum et devora ; et acepisti, et devoravi, et erat in ore meo tanquam mel dulce, sed amariacutus est venter mens.

XI. Dicitum est mihi : Metire templum, non atrium quod foris est : quia datum est Gentibus, et calcabunt sanctam civitatem mensibus quadrangulis duobus.

Et dabo duobus festibus meis : et prophetabat diebus mille ducentis sexaginta, amicti sacris.

Hi sunt duae olive, et duo candelabra : in conspectu Domini terreni stantes.

Et si quis voluerit eos nocere, ignis exief de ore eorum, et devorabit inimicos eorum : et si quis voluerit eos ledere, sic operofet eum occidi.

Et cum finierit testimonium, bestia occidet eos : et post tres dies intravit spiritus vite in eos, et resurrexerant.

Et audierunt vocem magnam de celo, dicentes ei : Ascende huc, et ascenderem in colum in nube, et videbunt illis finitimi eorum.

Factus est terre motus magnus : et tertia pars civitatis coecidit, et occisa sunt septem hominum milia.

Et septimus angelus tuba cecinit, et facta sunt voces magne in celo, dicentes :

Factum est regnum hujus mundi, Domini nostri et Christi ejus : et regnabit in secula seculorum. Amen.

Et aperitum est templum Dei in celo, et visa est arca testamenti ejus in templo ejus : et facta sunt fulgura, et voces et terre motus, et grande magna. Letamini in Domino, et exultate, justi : et gloriamini, omnes recti corde.

Quis loqueretur potentias Domini, auditus faciet omnes laudes ejus ?

Beati, qui custodiunt iudicium, et faciunt justitiam in omni tempore.

XII. Et signum magnum apparuit in celo : mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

Et ecce draco magnus, rufus, habens capita septem, et corna decem, et cauda trahebat tertiam partem stellarum, stolidus ut devoraret illum quem paritura erat mulier : et peperit, et raptus est filius ejus ad Deum.

Et factum est praelium magnum in celo : Michael et angeloi ejus praefabulantur cum draconem, et draco pugnat, et angeloi ejus, et non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in celo.

Propterea letamini, coeli, et qui habitatis in eis.

Ve terra et mari ! quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet.

Et date sunt mulier aliae duas aquile, ut fugient in soliditudinem.

Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tanquam flumen : ut eam faceret trahi a flumine.

Et adjuvit terra mulierem, et aperuit os suum : et absorbit flumen, quod misit draco de ore suo.

XIII. Et vidi de mari bestiam ascendente, habentem capita septem, et cornua decem : super cornua ejus duas diademata, et super capita ejus nomina blasphemie.

Et vidi unum de capitibus suis quasi occidum in mortem : et plaga mortis ejus curala est. Et admira est universa terra post bestiam.

Et est datum illi bellum facere cum sanctis, et vincere eis : et data est illi potestas in omnem tribum, et populum, et linguam, et gentem.

Et vidi aliam bestiam ascendente de terra, et habebat cornua duo similia Agni, et loquebatur sicut draco.

Et facta signa magna, ut etiam ignem faceret de celo descendere in terram, in conspectu hominum.

Et faciet ne quis possit emere aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestie, aut numerum nominis ejus : et numerus ejus sexcenti sexaginta sex.

XIV. Et vidi, et ecce Agnus stabat supra montem Sion : et eum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis.

Et cantabant quasi canticum novum ante sedem, et ante quatuor animalia et seniores : et nemo poterat dicere cantiente, nisi illi centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra.

Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coquicinati, virginis enim sunt : hi sequuntur Agnum quocumque ierit ; hi empti sunt ex hominibus primitive Deo et Agno.

Et in ore eorum non est inventum mendacium : sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Et vidi alterum angelum clamantem : Timete Dominum, et date illi honorem, quia venit hora iudicii ejus.

Adorate eum qui fecit celum et terram, mare, et omnia que in eis sunt, et fontes aquarum.

Si quis adoraverit bestiam, cruciabitur igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum : et funus tormentorum eorum ascendet in secula seculorum.

Et audiui vocem de celo, dicentem mihi : Scribe : Beati mortui qui in Domino moriuntur.

Amodo jam dicit Spiritus, ut requiescant a labioribus suis : opera enim illorum sequuntur illos.

Et misit angelus falcum suum acutum in terram : et vindictavit vineam terre, et misit in lacum ire Dei magnum.

Et calcatus est lacus extra civitatem : et exiit sanguis de lacu usque ad frenos equorum per statua mille sexcenta.

Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, et fugiant qui oderunt eum a facie ejus.

XV. Et vidi tanquam mare vitreum mixtum, et eos qui vicerunt bestiam et imaginem ejus, et numerum nominis ejus, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei.

Et cantantes canicum Moysi servi Dei, et caniticum Agni dicentes : Magna et mirabilia sunt opera tua, Domine, Deus omnipotens ; justa et vere sunt via tue, Rex seculorum.

Quis non timebit te, Domine, et magnificabit nomen tuum ? quia solus pius es.

Quoniam omnes gentes venient, et adorabunt in conspectu tuo ; quoniam iudicia tua manifesta sunt.

XVI. Et audiui vocem magnam de templo dicentem septem angelis : Ite, et effundite septem phialas in terram.

Et abiit primus, et effudit phialam suam in terram : et factum est vulnus sevum et pessimum in homines qui habebant characterem bestie, et in eos qui adoraverunt imaginem ejus.

Et secundus angelus effudit phialam suam in mare ; et factum est vulnus sevum et pessimum et omnis anima vivens, mortua est in mari.

Et tertius effudit phialam suam super fluminis, et super fontes aquarum ; et factus est sanguis.

Et audiui angelum aquarum dicentem : Justus es, Domine, qui es, et qui eras : Sanctus, qui haec iudeasti.

Et quartus angelus effudit phialam suam in solum, et datum est illi astu affligere homines, et igni.

Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestie ; et factum est regnum ejus tenebrosum, et commanducaverunt linguis suas pro pre dolore.

Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphratem ; et siuecivit aquam ejus, ut prepararetur via regibus ab ortu solis.

Et septimus angelus effudit phialam suam in aerenum ; et exiit vox magna de templo a throno, dicens : Factum est.

Et grande magna sicut talentum descendit de celo in homines ; et blasphemaverunt Deum.

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomine ejus ; date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo : Quam terribilia sunt opera tua, Domine ! omnis terra adoret te.

Venite et videte opera Dei ; terribilis in consilio super filios hominum.

XVII. Et abstulit mihi in spiritu in desertum, et vidi mulierem sedentem super bestiam cocainem, plenam nominibus blasphemie, habentem capitum septem, et cornua decem.

Et in fronte ejus nomen scriptum, mysterium ; Babylon magna, mater fornicacionum et abominationum terre.

Et vidi mulierem claram de sanguine Sanctorum, et de sanguine Martyrum Iesu ; et miratus sum, cum vidissim illam, admiratione magna.

Et hic est sensus, qui habet sapientiam : sep-

tem capita, septem montes sunt, super quos ma-
lier sedet, et reges septem sunt.

Quinque cediderunt, unus est, et alius nondum
venit; et cum venerit, oportet illum breve tem-
pus manere.

Et decem cornua quae vidisti, decem reges sunt,
qui regnum nondum acceperunt; sed postatem
tanquam reges una hora accipiunt posse bestiam.

Hi cum Agno pugnabunt, et Agnus vincet illos,
quoniam Dominus dominorum est, et Rex regum,
et qui cum illo sunt, vocati, electi, et fideles.

XVIII. Et vidi alium angelum clamantem : Ce-
cidit, cecidit Babylon magna, et facta est habitac-
demoniorum, et custodia omnis spiritus immundi,
et custodia omnis volucris immundi et di-
bilis.

Quoniam pervenerunt peccata ejus usque ad
celum, et recordatus est Deus iniquitatibus ejus.

Quantum glorificavit se, et in delicia fuit, fan-
tum dñe illi tormentum et luctum, quia in corde
suo dicit : Sedeo regina, et vidua non sum, et
luctum non videbo.

Ideo in una die venient plaga ejus, mors, et
luctus, et famas, et igni comburetur; quia fortis
est Deus, qui judicabit illam.

Exulta super eam, celum, et sancti Apostoli et
Prophetæ; quoniam judicavit Deus iudicium vest-
rum de illa.

XIX. Et audiui vocem turbo magnæ dicentis :
Alleluia, gaudeamus et exultemus, demus glo-
riam ei ; quia venierunt nuptiae Agni, et uxores ejus
preparavit se.

Et datum est illi ut cooperiat se byssino splen-
denti et candido; byssinum enim justificationes
sunt sanctorum.

Et dixit : Scribe : Beati ad conanum nuptiarum
Agni vocati sunt; et dicit mihi : Hæc verba Dei
vera sunt.

Et cecidi ante pedes ejus, ut adorarem eum. Et
dicit mihi : Vide ne feceris, conservus tuus sum,
et fratrum tuorum habentium testimonium Jesu :
Deum adora. Testimonium enim Jesu est spiritus
prophetæ.

Et vidi celum apertum, et ecce equus albus;
et qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis et
Verax; et cum sancta iudicat et pugnat.

Oculi ejus sicut flamma ignis; vestitus erat
veste asperga sanguine.

Et exercitus qui sunt in celo, sequebantur eum
in equis aliis; vestiti byssino : et de ore ejus
procedit gladius ex ultra parte auctor. Et ipse
regat gentes in virga ferrea.

Et habet in vestimento et in femore suo scrip-
tum : Rex regum, et Dominus dominantium.

Et vidi angelum clamantem avibus : Venite ad
conanum magnam, ut manducetis carnes regum,
liberorum et servorum.

Et apprehensa est bestia, et pseudo-propheta;
vivi missi sunt hi duo in stagnum ignis ardantis
sulphure. Et cesteri occisi sunt in gladio.

Deus ultionum Dominus : Deus ultionum libe-
rabit.

Exaltare, qui judicas terram; reddite retributio-
nem superbis.

Et vidi angulum, qui ligavit Satanam per mille
annos.

XX. Et vidi animas decollatorum proper fieri
timoniam Jesu, et regnauerunt cum Christo mille
annos : Hæc est resurrectio prima.

Et cum consummari fuerint mille anni, solve-
tur Safatas de carcere suo : et exhibit, et seducet
Gentes, quæ sunt super quatuor angulos terre,
Gog et Magog.

Et congregabit eos in prælium; quorum nume-
rus est sicut arena maris.

Et descendit ignis a Deo de celo, et devoravit
eos.

Et vidi thronum magnum candidum, et seden-
tem super eum; a cuius conspectu fugit terra
et celum, et locus non est inventus eis.

Et vidi mortuos, magnos et pusillos, stantes in
spectu throni; et libri aperti sunt.

Et aliis liber apertus est, qui est vita; et judi-
cari sunt mortui ex his quæ scripta erant in libris,
secundum opera ipsorum.

Et qui non inventus est in libro vite scriptus,
missus est in stagnum ignis.

Hæc dies quam fecit Dominus : exultemus, et
letemur in ea.

XXI. Et ego Joannes vidi sanctam civitatem Je-
rusalem novam, descendenter de celo a Deo,
paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Et audiui vocem magnam de thono dicentem :
Ecco tabernaculum Dei cum hominibus, et habi-
tabit cum eis.

Et ipsi populus ejus erunt; et ipse Deus cum
eis erit eorum Deus.

Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis
eorum, et mors ultra non erit, neque luctus, ne-
que clamor, neque dolor erit ultra, quia prima
abierunt.

Qui vicerit, possidebit hæc; et ero illi Deus, et
ille erit filius.

Timidus autem, et incredulis, et execratis, et ho-
micidis, et fornicatoribus, et beneficiis, et idolola-
tis, et omnibus mendacibus; pars illorum erit in
stagni ardenti igne et sulphure; quod est mors
secunda.

Et civitas habebat murum magnum, et altum
habentem portas duodecim, et nomina inscripta:
que sunt nomina duodecim tribuum filiorum
Israel.

Ab Oriente portæ tres, et ab Aquiloni portæ
tres, et ab Austro portæ tres, et ab Occasu portæ
tres.

Et murus civitatis habens fundamenta duodeci-
m; et in ipsis duodecim nomina duodecim
Apostolorum Agni.

Civitas in quadro positæ est; longitudo, et la-
titudo, et altitudo ejus æqualia sunt

Et era
ipsa ve-
mundo.
Et fu-
tio eo or-
cundum
sum, si-
sardius
ryllus;
sus; un-
thystus
Et te-
Deus o-
Et ci-
in ea;
Et ai-
terrae
Non
abomis
scripti
Beat
sæcun-
XXI
didum
scde I
El i-
flumin
per m-
folia I
El c-
Dei c-
illi.
Et v-
tibus
Qui
est, s-
tur a-
Ecc
reddi-
Eg-
pium
Be-
rum
taten
Eg

12. Es simplificar el asunto, pues la hip. con-
tiene sobre la 4. d.J. El pagare grande de 170
gar como la hip. tanto con la 4., como con el
resto de los bienes. - Es cierto que las dos Hnas.
mayores quieren con el compromiso, pero
saben mucho más de lo suficiente para
garantizar el pago. - Cuento a pedir el
abono de 30 sobre el pago me pone muy bien
y cuando al pedirles en lo suyo el 800 no
me pone un excuse.

Decabo de llegar de S. Francisco del Río a dona-
bir a practicar la misa y a mi vuelta les tra-
do el gusto de recibir tu atención y deseo darles
esta de 17 mil. En el intervalo de casi un mes
de seguido que allí estoy, estaré ya notablemente
mejorada y gozaré este entramado felicidad. De
seguro, como me dice, habrán ido a San Juan
de Luz. - Yo salí para S. J. pero tuve que interrum-
pir el plan por el exceso de lluvias.

tem capita, septem montes sunt, super quos mu-

Deus ultionum Dominus : Deus ultionum libe-

*He aquí las posturas palabros con que
J. d. E. el Dicíp. Amado cierra el misterioso
libro del Apoc. el más misterioso de los li-
bros divinamente inspirados. ¡Ven Señor
Jesús! Jesús significa Salvador, y este llamo-
miento es el que brotaba constante de los
labios de los Patriarcas y profetas del
ant. test. ¡Es el grito del corazon iniciado
el de la Iglesia, el de la humanidad
que gime por este Valle de lagrimas como
allímos en la Salv., "en este valle son-
do oscuro" como le llama Fr. Luis de
Lévir*

butia
mille
er fia-
mille
solva-
ducet
terra,
nume-
oravit
eden
terra
tes in
judi-
libris,
plus,
us, et
m Je-
Deo,
item:
habi-
cum
peuli-
s, ne-
prima
us, e
et ho-
tolola
erit in
mors
alium
ripta:
orum
porta
porta
modo-
decim
et la-

Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide; ipsa vero civitas aurum mundum, simile vitro mundo.

Et fundamenta muri civitatis omni lapide pre-
tioso ornata: fundamentum primum, jaspis; se-
cundum, sapphirus; tertium, chaledonius; quar-
tum, smaragdus; quintum, sardonyx; sextum,
sardius; septimum, chrysolithus; octavum, be-
ryllus; nonum, topazius; decimum, elyrosopras-
us; undecimum, hyacinthus; duodecimum, ame-
thystus.

Et templum non vidi in ea: Dominus enim
Deus omnipotens templum illius est, et Agnus.

Et civitas non eget sole, acque luna, ut luceat
in ea; nam claritas Dei illuminavit eam.

Et ambulabunt gentes in lumine ejus; et reges
terras afferent gloriam suam et honorem in illam.

Non intrabit in eam aliquod coquinatum, aut
abominationem faciens et mendacium, nisi qui
scripti sunt in libro vitaes Agni.

Beati qui habitant in domo tua, Domine; in
sacrae saeculorum laudabunt te.

XXII. Et ostendit mihi fluvium aquae vitae, splen-
didum tanquam crystallum, procedentem de
scapo Dei et Agni.

Et in medio platea ejus, et ex ultra parte
fluminis lignum vite, afferent fructus duodecim,
per menses singulos reddens fructum suum, et
folia ligni ad sanitatem gentium.

Et omne maledictum non erit amplius; et sedes
Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus servient
illi.

Et videbun faciem ejus, et nomen ejus in fronti-
bus eorum, et regnabunt in secula seculorum.

Qui nocet, noceat adhuc; et qui in sordibus
est, sordecat adhuc: et qui justus est, justificetur
adhuc; et sanctus sanctificetur adhuc.

Ecco venio cito; et merces mea mecum est,
reddere unicuique secundum opera sua.

Ego sum et a, primus et novissimus, principi-
pium et finis.

Beati qui lavant stolas suas, ut si potestas eo-
rum in ligno vite, et per portas intrent in civi-
tatem.

Ego Jesus misi angelum meum testificare vobis

hunc la Ecclesiis. Ego sum radix et genus David,
stella splendida et matutina.

Et spiritus et sponsa dicunt: Veni; et qui au-
dit, dieat: Veni. Et qui sitit, veniat. Et qui vult,
accipiet aquam vite gratis.

Dicit qui testimonium perhibet istorum: Eliam
venio cito. Amen.

Veni, Domine Jesu, veni et deduc nos a mundi
turbinibus, a mari hoc procelloso, in quo tot
tantique naufragium faciunt, in portum salutis.

Veni, Domine Jesu, tradue nos a seculo hoc ne-
quum in regnum tuum celeste; tradue nos a
vita ha mortali, immo a morte vitali, in qua filii
Adie confine morimur, geminus et suspiramus
genitibus inenarrabilibus, in paradisum tuum,
in quo, et ad quem primitus condidisti nos. Veni,
Domine; veni, Jesu, transfer nos ab exilio hoc in
patriam, a terra in celum, a morte in vitam, a
tempore in eternitatem, a mortalitate in beatam
immortalitatem, ut canet tibi gloria mea: «Con-
scidiisti sarcum meum, et circumdedisti me le-
titia. » Veni, mi Jesu; veni, salus et redempcio
nostra; veni, amor noster, gaudium nostrum,
spiritus ori nostri, lumen oculorum nostrorum.
Traha nos post te, curreremus in odorem unguen-
torum tuorum, ut in colesti Jerusalem conscri-
bamur cives sanctorum, domestici Dei, filii et her-
edes tui. Ad hoc enim nos ab eterno ante tem-
pora saecularia praedestinasti; ad hoc nos tem-
pore a te constituto creasti, redemisti, vocasti et
justificasti; ut post hocce tempus in tuo regno, in
tua sancta civitate, in omnia secula nos magnifi-
cares et glorificares. Veni ergo, veni, ostende no-
bis faciem tuam: sequamur te quounque ieris,
fruamur te jugiter, qui munus frui nec possumus,
nec volumus; quia tu es pars hereditatis nostre
et calicis nostri. Eia, Domine, aspiret dies tua, et
inclinetur umbra. Quia enim milia est in celo,
et a te quid volui super terram, Deus cordis mei,
et pars mea Deus in eternum? veni, desiderium
collum eternorum; veni, exultatio et jubilus
cordis nostri. O vera charitas, chara sanctitas,
sancta felicitas, felix eternitas nostra! Amen.